

satte Hjælp —, hvis man spørger dem, om de intet vil have, eller de vil have dette, i høj Grad vil ønske, at dette Lovforslag maatte blive gennemført. Det vil bringe en meget nødvendig Hjælp paa de Steder, hvor der trænges allermost til Hjælp. Udgiften vil være noget over 1½ Mill. Kr., og jeg mener, at det bør vi kunne magte, saaledes som hele Stillingen er; det er ikke et for stort Offer overfor de mange Hjem og de mange enligt stillede arbejdsløse, som er de omtrent vanskeligst stillede Medborgere, vi har i Øjeblikket. Jeg anbefaler derfor Lovforslaget om Krisehjælp til de arbejdsløse til velvillig Behandling og hurtigst mulig Fremme i det høje Ting.

Det andet Lovforslag om en Ændring i Arbejdsløshedsloven af 4. Marts 1924 gaar ud paa en ændret Refusion fra Arbejdsløshedsfonden til Kommunerne. Lovens Regel er jo den, at de to Trediedele refunderes. Imidlertid har jeg i Fortsættelse af, hvad der skete sidste Vinter — oprindeligt med Tilslutning fra hele Nævnet for Juleugernes Vedkommende, dernæst med aftagende Tilslutning indtil 15. April — nu ment — det har fundet Udtryk i Cirkulæret af 14. September —, at ogsaa for den Vinter, vi nu gik i Møde, burde der ske en Forbedring af den fortsatte Hjælp, som de arbejdsløse faar. Jeg har, efter at nu Arbejdsløsheden har været saa langvarig og kan befrygtes at ville vare hele Vinteren, ment det rigtigst en Gang for alle at gøre det for indeværende Vinterhalvaar. Men man har ment — det er en Betragtning, der særlig er gjort gældende fra det radikale Venstre, og jeg er ikke uenig deri —, at Kommunerne for Tiden er spændt haardt for. Derfor har jo ogsaa Regeringen paa flere Maader søgt at lette Kommunernes Stilling. Jeg minder om Forslaget paa Finanslovsforslaget om de 10 Mill. Kr.s Overførelse. Jeg nævner endvidere, hvad Regeringen og dens Meningsfæller i det andet høje Ting tilbød med Hensyn til Kriseværnsloven. Jeg mener altsaa, at Kommunerne er spændt særdeles haardt for, mange vil blive vanskeligt stillet, og jeg finder det derfor rimeligt, at denne særlige Byrde, som Cirkulæret af 14. September medfører, ikke paalægges Kommunerne. Hvis man forandrer Refusionen saaledes, at Kommunerne i Stedet for to Trediedele faar tre Fjerdedele af Arbejdsløshedsfonden, vil det omtrent balancere; saa bliver der ikke paalagt dem nogen særlig Byrde. Dette er altsaa Indholdet af det andet Lovforslag, som jeg ligeledes anbefaler til det høje Tings Velville.

Stensballe: Den højtærede Minister har gjort Rede for begge Lovforslag, og jeg skal ikke henfalde til Betragtninger over deres Detailler. Jeg vil kun lige minde om, at det ene gaar ud paa en Udvidelse af Arbejdsløshedsunderstøttelsen i Dageantal med yderligere fortsat Hjælp, som falder paa Staten og Kommunen, og at det andet gaar ud paa at ændre Refusionsreglerne, saaledes som der nu er gjort Rede for. Hvad det første Forslag angaar, maa jeg henvise til den Lov, som blev vedtaget den 31. Marts i Aar med alle Partiers Tilslutning efter lange og meget trange Forhandlinger, og hvorefter der gives Kasserne Hjemmel til at forlænge Kassernes Understøttelse, men vel at mærke ikke til at forlænge den fortsatte Hjælp, men til at forlænge den vedtægtsmæssige Understøttelse, og ikke med en Halvpart, men med en Trediepart af det Dageantal, som den vedtægtsmæssige Understøttelse andrager; paa den Betingelse, at Hjælpen skal hvile paa det samme forsikringsmæssige Grundlag som den ordinære vedtægtsmæssige Understøttelse, og at der i den Anledning opkræves Ekstrakontingent, medens der af Fonden stilles Midler som Laan i Forskud. Det, Ministeren nu foreslaar, er, som jeg sagde, at yde en yderligere fortsat Hjælp, som skulde kunne udstrækkes i Dageantal til Halvdelen af det Antal Dage, hvori den vedtægtsmæssige Hjælp ydes, og med Ydelse ogsaa af Tillægshjælp i fuldt Omfang, idet dog hele Beløbet skal reduceres med 17 pCt., og at Statskassen for sit Vedkommende skal betale fuld Refusion til Fonden. Ministeren foreslaar, at Kommunerne skal betale deres Part deraf, Tredieparten, reduceret til en Fjerdedel — herpaa tager det andet af de foreliggende Lovforslag Sigte —, og at Staten skal have sit Bidrag forhøjet fra 35 pCt. af den vedtægtsmæssige Understøttelse op til eventuelt 75 pCt.

Der er ikke, siden vi behandlede Lov af 31. Marts i Aar, foregaaet nogen Forskydning til det værre i Arbejdsløsheden udover, hvad man den Gang maatte kunne forudse, og jeg tror, at denne Lov vil kunne udnyttes langt bedre, end det hidtil er sket. Den højtærede Minister har jo anført, hvor meget den benyttes: at der er 14 Kasser, som har gjort Brug af den, og ca. 2 200—2 300 Medlemmer, som har faaet denne Hjælp. Ja, det er allerede en god Hjælp, og jeg tror, at hvis ikke dette Lovforslag nu var kommet til at ligge paa Tingets Bord, vilde Udviklingen være gaaet videre i den Retning.